

Af kommissionens udtalelse fremgår specielt omkring anbefaling af at overveje et forbud om brug af håndholdte telefoner følgende:

»En enig kommission finder, at brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel reducerer førerens fulde koncentration om trafikken, specielt når telefonen anvendes i tæt trafik. En enig kommission anbefaler, at førerne, der agter at benytte mobiltelefon under kørsel, får installeret håndfri betjening. Imidlertid finder et flertal ikke at kunne anbefale et forbud.«

Regeringen derimod vil lægge op til at gå et skridt videre end Færdselssikkerhedskommissionen for at sikre en hensigtsmæssig udvikling på dette felt. På den anden side vil vi som sagt give borgerne en passende frist til at indrette sig på de nye forhold.

Erling Christensen (S):

Vi har flere gange under færdselsdebatter her i Tinget talt meget om muligheden for at forbyde brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel.

Indtil nu er vi vejet tilbage for at lave et forbud. Det er vanskeligt at håndhæve et forbud, og andre lande havde heller ikke, da vi diskuterede det, indført forbud. Vi havde ikke noget erfaringsgrundlag at bygge på. Det har vi nu fra Italien, fra Schweiz, fra Spanien og Portugal.

Derfor er spørgsmålet, om vi så også i Danmark skal indføre forbud eller stadig skal anvende færdselslovens § 3, som jo taler om hensynsfuld optræden og udvisning af agtpågivenhed i færdselen, så vi undgår, at der opstår fare eller forvoldes skade på andre.

Efter min egen oplevelse med medtrafikanter i trafikken er jeg ikke i tvivl om, at brugen af håndholdt mobiltelefon under kørsel kan aflede opmærksomheden fra kørslen og dermed være til fare for andre.

Jeg forstår godt det, som flertallet i Færdselssikkerhedskommissionen udtaler, men jeg forstår ikke konklusionen, at man ikke kan anbefale et forbud. Selvfølgelig er det positivt, at man gennem brug af mobiltelefon kan anmelde f.eks. ulykker og uheld, biltyve og spritbilister osv., men man behøver jo blot at standse ved vejkannten eller på en p-plads for at foretage en anmeldelse, for at telefonere.

Jeg er selvfølgelig også bekendt med, at radio og båndspiller i bilen meget let kan aflede opmærksomheden fra trafikken. Det gælder jo også for mange andre ting, som man kan gøre i en bil, og som nogle førere foretager sig under kørslen. For megen snak kan jo aflede opmærk-

somheden fra det væsentlige eller at spise mad, drikke kaffe, ryge tobak, og sådan kan vi jo blive ved.

I Socialdemokratiet er vi glade for, at trafikministeren vil gå et skridt videre end Færdselssikkerhedskommissionen og i begyndelsen af det nye år vil fremsætte et lovforslag vedrørende brug af tekniske hjælpemidler, kan vi vel sige – det var jo det, ministeren sagde: tekniske hjælpemidlers brug i bilen under kørsel – men i hvert fald også om brug af håndholdte mobiltelefoner.

Det ser vi frem til, og det ser forslagsstillerne vel også frem til, når de nu kan se, at deres sag vil nyde fremme.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre er imod dette her lovforslag. Man kan forsigtigt spørge sig selv, hvad mon det næste bliver, som SF vil tage fat på at forbyde. Kunne man forestille sig, at det var rygning under kørslen eller børn, der kommer op at nappes på bagsædet?

Venstre synes, at lovforslaget er overflødigt.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg skal kort redegøre for, hvorfor vi i Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte SF's forslag, men først vil jeg lige gøre opmærksom på, at vi allerede har færdselslovens forskellige paragraffer, som siger noget om færdselssikkerheden.

Helt specifikt er der § 3, som jo kræver den fornødne hensynsfuldhed og agtpågivenhed. Det er et fundamentalt krav til alle kørende, og det burde egentlig være nok. Vi skal tænke på, som de foregående talere også har været inde på, at det jo ikke kun er mobiltelefoner, som kan genere. Hvad med de nye cd-afspillere eller de folk, som ryger sig en smøg under kørslen, osv.? Vil SF nu også lave specielle bestemmelser om dem? Det kan vi i hvert fald ikke acceptere, da vi mener, at det skal være op til folk selv, hvordan de vil indrette sig, selvfølgelig under hensyntagen til, at andres sikkerhed sættes i top.

Vi vil ikke benægte, at det kan være risikabelt at sidde og tale i mobiltelefon, men det skal aldrig være ensbetydende med, at det bliver forbudt. Der er jo meget, der er risikabelt, men hvor vi stadig væk tør overlade det til befolkningen at finde den rigtige balance. Det er, synes jeg, meget problematisk, hvis man begynder at lovgive om, hvad man laver inde i en bil. Det minder lidt for meget om sådan nogle forbuds-